

Božena SALÁKOVÁ

* 1930 Divadelní soubor Tyjátr Horažďovice

Nominace:
Svaz českých divadelních ochotníků

1968 - F. H. Argus: Poslední Podskalák,
B. Saláková jako dvorní dáma

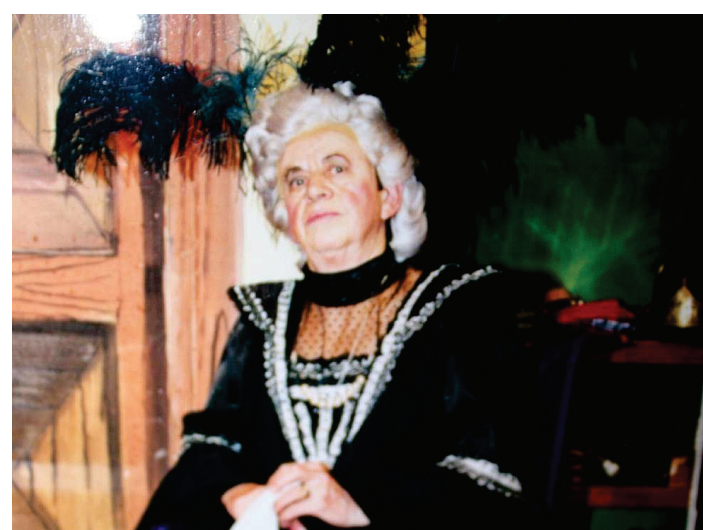

2002 - G. Chevallier: Zvonokosy,
B. Saláková jako hraběnka

2005 - Ch. Dickens, I. Fischer, Z. Petr:
Pan Pickwick, B. Saláková jako Bardellová

Božena Saláková v archivu horažďovické přehlídky:

1983 - J. Drda: Dalskabáty, hříšná ves, Božena Saláková jako Plajznerka

2016 - Horažďovice, Božena Saláková (vlevo) s Hanou Šíkovou,
rovněž nositelkou Zlatého odznaku J. K. Tyla

Božena Saláková se věnuje amatérské divadelní činnosti od svých šestnácti let, nejprve jako členka divadelního souboru v Kvášňovicích (první role - Tonča Vacková ve hře Poslední muž), poté divadelního souboru v Pačejově, kde též připravovala a realizovala programy staročeských májů, máječkové a šátečkové zábavy. Účinkovala v České besedě a plně se zapojila do kulturního života v obci, režírovala hry i pohádky - Honza a drak, Ženský zákon, Pasekáři, opereta Česká polka. V roce 1958 se stala členkou divadelního souboru Městského kulturního střediska v Horažďovicích - nyní Tyjátr.

Pracovala nejprve v zemědělství, v roce 1948 se vyučila tkadlenou. Poté absolvovala Pedagogickou školu, obor vychovatelství, a 30 let pracovala jako vychovatelka, od roku 1951 v Domě dětí a mládeže v Horažďovicích.

Za své působení v ochotnickém divadle odvedla desítky kvalitních činoherních rolí, z nichž za mnohé získala i ocenění na divadelních přehlídkách. Věnovala se též režii. Přehled působení v Horažďovicích: 1959 H. Ibsen: Nora, 1958 Fr. Kožík: Přátelství, sestra Alžběta, 1964 Jolana z 8.B, 1964 J. K. Tyl, Strakonický dudák, Míhulce, 1967 Zlatý kolovrat, čarodějnice, 1968 Podskalák, dvorní dáma, 1971 Teče voda proti vodě, 1972 Vzbouření v ústavu šlechticů hraběnka Sléglová, 1976 N. Tanská: Případ finského nože, Soňa, 1977 G. Zapolská: Morálka paní Dulské, Tadrachová, 1978 I. Hermanová: Babičky druhé generace, sousedka, 1982 J. K. Tyl: Strakonický dudák, Míhulce, 1983 a 1995 J. Drda: Dalskabáty, hříšná ves, Plajznerka, 1985 B. Němcová: Babička, asistent režie, 1989 J. Makarius: Tři bílé šipy, Hinakaga, sova pálená, 1993 Zd. Skořepa: Čert a káča, režie, 1994 V. Werner: Právo na hřích, režie, 1995 J. Beneš: Na té louce zelený. 1996 J. K. Tyl: Paní Marjánka, matka pluku, režie, 1998 Přišel na večeri, Harieta Stanlyeová. 2000 Podskalák, dvorní dáma. 2001 Brouk v hlavě, Evženie. 2002 Zvonokosy, hraběnka. 2005 Pan Pickwick, Bardellová. 2006 J. K. Tyl: Tvrdohlavá žena, režie. 2008 Zd. Kozák: Zapeklitá komedie, čert.

Několik let byla vedoucí divadelního souboru, má též dlouholetý podíl na organizaci oblastních přehlídek činoherního a hudebního divadla v Horažďovicích.

Zasloužila se o založení loutkářského souboru Rolnička v Horažďovicích, který působil pod MKS a později pod Domem dětí a mládeže Horažďovice. Osm let byla jeho principálkou. Zároveň byla dlouholetou členkou pěveckého sboru Prácheň.

